

THƯ TÍN VPTU
Tháng 10/2009

LỜI MỜI GỌI LÃNH ĐẠO, MỘT ƠN GỌI

Khám Phá và Sống On Gọi và Sứ Mệnh Của Ta

Mục tiêu căn bản của việc đào luyện người tín hữu giáo dân là sự khám phá ơn gọi của họ càng lúc càng rõ rệt hơn và thiện ý sống ơn gọi ấy càng lúc càng cao quý hơn để họ có thể chu toàn sứ mệnh của họ.

Thiên Chúa mời gọi và sai tôi làm việc trong vườn nho của Người. Chúa mời gọi và sai tôi ra đi hoạt động cho Nước Chúa trị đến trong lịch sử nhân loại. Ơn gọi và sứ mệnh cá nhân xác định phẩm giá và trách nhiệm của mỗi thành phần trong tập thể tín hữu giáo dân và tạo nên tiêu điểm của toàn bộ công việc đào luyện giáo dân mà mục đích của công việc này là nhìn nhận phẩm giá này trong sự hân hoan và biết ơn cũng như chu toàn trách nhiệm này một cách trung thành và hào phóng.

Thật ra, từ muôn thuở Thiên Chúa đã nghĩ đến chúng ta và thương yêu chúng ta là những cá nhân duy nhất. Mỗi người chúng ta Người gọi đích danh, như Người Chăn Chiên Nhân Hậu biết tên từng chiên một của mình (Gioan 10:13). Tuy nhiên, chỉ khi nào lần dở lịch sử của cuộc đời chúng ta với những biến cố trong đời, thì kế hoạch vĩnh viễn của Chúa mới được mặc khải cho mỗi người chúng ta. Như vậy, đây là một tiến trình từng bước một; theo một ý nghĩa nào đó, đây là một tiến trình diễn tiến từng ngày.

Để có thể khám phá ra thánh ý hiện tại của Thiên Chúa trong cuộc đời chúng ta, chúng ta phải biết lắng nghe để tiếp nhận Lời Chúa và tiếng nói của Giáo Hội, phải biết nhiệt thành và thường xuyên cầu nguyện, phải trông cậy vào một linh đạo thân thương và khôn ngoan, và phải trung thực trong việc phân biệt những năng khiếu và thiên tài Chúa ban, cũng như xem xét các hoàn cảnh xã hội và lịch sử đa dạng trong đời sống của chúng ta.

Bởi đó cho nên, trong cuộc sống của mỗi thành phần tín hữu giáo dân đều có những lúc mang nhiều ý nghĩa và có tính cách quyết định một cách đặc biệt trong việc cân nhắc tiếng Chúa mời gọi và ôm ấp sứ mệnh Chúa giao phó. Không ai được phép quên điều này: Thiên Chúa, như ông chủ của những người thợ trong vườn nho, kêu gọi từng giờ trong cuộc sống chúng ta hầu làm cho thánh ý Chúa được ghi nhận một cách chính xác và rõ ràng hơn. Do đó, thái độ căn bản và liên tục của người môn đệ phải là một thái độ thường xuyên cảnh giác và lưu tâm đến tiếng Chúa gọi để chúng ta trở nên một với Chúa Kitô hầu Người có thể hoạt động qua chúng ta, với chúng ta và trong chúng ta vào mọi lúc trong cuộc đời chúng ta.

Đây không phải là vấn đề chỉ hiểu biết Chúa muốn gì nơi mỗi người chúng ta trong những hoàn cảnh khác nhau của cuộc đời. Mỗi cá nhân phải hoàn toàn phó thác để làm những gì Chúa muốn như chúng ta thường được nhắc nhở về những lời của Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu, bảo những người giúp việc tại Tiệc Cưới Cana, như sau: “Người bảo gì, các anh cứ việc làm theo” (Gioan 2:5). Tuy nhiên, việc sống theo thánh ý Chúa đòi hỏi một khả năng để thực hiện và phát triển khả năng ấy. Chúng ta có thể tin chắc rằng điều này có thể xảy ra với sự cộng tác một cách tự do và có trách nhiệm của mỗi người chúng ta nhờ ơn phước của Chúa mà không bao giờ thiếu. Thánh Lê-ô Cả nói, “Kẻ nào ban cho nhân phẩm cũng sẽ ban cho sức mạnh!”

Như vậy đây là công tác tuyệt diệu nhưng đòi hỏi nhiều cố gắng, lúc nào cũng chờ đợi mọi tín hữu giáo dân và tất cả Kitô hữu: đó là công tác gia tăng hiểu biết về sự phong phú của Phép Rửa Tội và đức tin cũng như sống trọn vẹn hơn. Khi đề cập đến sự sinh ra và lớn lên là hai giai đoạn trong đời sống Kitô hữu, Tông Đồ Phê-rô hô hào như thế này: “Như trẻ sơ sinh, anh em hãy khao khát sữa thanh tuyền là Lời Chúa, nhờ đó anh em sẽ lớn lên để hưởng ơn cứu độ” (1 Phê-rô 2:2).

Phân Biệt Tiếng Chúa Gọi

Chúa Giêsu luôn luôn kêu gọi mọi người ôm ấp những lý tưởng cao cả nhất. Không phải ai cũng được gọi là thành phần của Nhóm Mười Hai, nhưng tất cả đều được gọi nên trọn lành và nên thánh. Điều này cũng đúng với công việc của PT Cursillo. Mỗi người phải phân biệt ơn gọi của mình. Tất cả chúng ta được mời gọi ôm ấp Ngày Thứ Tư của chúng ta thật trọn vẹn, nhưng một ít người được mời gọi làm công việc đặc biệt của Phong Trào Cursillo. Không phải ai cũng được mời gọi vào Trường Lãnh Đạo. Chúng ta không bao giờ có thể làm giảm bớt đi những nguyên tắc của Cursillo hoặc của Trường Lãnh Đạo chỉ vì lo sợ Trường không đủ người. Như vậy làm thế nào chúng ta phân biệt được Chúa muốn chúng ta ở đâu? Câu trả lời thật đơn giản: nhờ cầu nguyện và phân biệt Thánh Ý

Chúa.

Khi chúng ta nhìn Chúa Giêsu, chúng ta thấy được một mẫu gương cầu nguyện lý tưởng nhất. Trước khi có quyết định nào quan trọng, Chúa Giêsu dành thời giờ một mình với Chúa Cha. Trước khi Chúa khởi sự việc mục vụ công cộng của Người, chúng ta được biết Chúa Thánh Linh đưa Người đi vào sa mạc trong bốn mươi ngày. Trước khi chọn Mười Hai tông đồ Chúa cầu nguyện. Trước khi lên đường chịu nạn trên Núi Calvariô Chúa Giêsu cầu nguyện. Theo Thánh Sử Luca, 6:12, lời cầu nguyện của Chúa Giêsu với Chúa Cha được mô tả là “hiệp thông với Chúa Cha”. Danh từ “hiệp thông” là một từ ngữ khá lý thú. Giống như từ ngữ “cộng đồng”, từ ngữ hiệp thông có nghĩa là “cùng làm chung với nhau”. Cầu nguyện không chỉ nhằm để thỏa mãn và nuôi dưỡng cá nhân. Cầu nguyện là nguồn sinh lực của hành động. Cầu nguyện nếu chỉ nuôi dưỡng chúng ta thì cầu nguyện mới chỉ thực hiện phân nửa công việc mà thôi. Việc chúng ta cầu nguyện cũng phải nuôi dưỡng kẻ khác nữa qua cuộc sống chứng nhân tông đồ và những nỗ lực truyền giáo của chúng ta. Trong Vườn Giê-tê-xê-ma-ni Chúa Giêsu cầu nguyện cho có sức mạnh cần thiết để thực hiện hành vi hy sinh cao cả cuối cùng trên thập giá. Đa-vít cầu nguyện xin cho được chu toàn bốn phận làm tôi tớ xứng đáng của Chúa. Phaolô cầu nguyện xin quyền năng của Chúa giúp ngài và chúng ta làm những gì đúng đắn và sống đời sống chính trực.

Cầu nguyện không đơn thuần là một sự nghiệp cá nhân. Không phải chỉ cho tôi mà thôi. LM David Knight nói về “cầu nguyện của sự hội ngộ” mà ngài mô tả như là “suy niệm về Lời Chúa cho đến khi chúng ta đi tới quyết định thay đổi cuộc đời chúng ta ... Cầu nguyện mà không ảnh hưởng đến đời sống chúng ta thì đó không phải là cầu nguyện, cho dù có cảm nghiệm sáng khoái như thế nào chăng nữa”. Đó là lý do tại sao Sùng Đạo và Hành Đạo không thể tách rời Hành Đạo. Nếu chúng ta không có chứng từ tông đồ, thì việc cầu nguyện bị sa sút thành một việc làm hoàn toàn ích kỷ. Tương tự như ăn chay trong Mùa Chay, không phải vì chúng ta muốn ăn chay, nhưng bởi vì chúng ta muốn xuống cân. Đối với Chúa Giêsu, việc cầu nguyện không bao giờ chỉ dành cho một mình Chúa mà thôi. Nhưng lúc nào Chúa cũng quy hướng thi hành thánh ý Chúa Cha.

“Hiệp thông” – đó là trọng tâm của cầu nguyện: hoạt động cho Chúa và với Chúa để giúp cho “Nước Cha Trị Đến”. Cầu nguyện là hoạt động với Chúa. Mọi việc chúng ta làm cho Chúa đều bắt đầu bằng cầu nguyện, chấm dứt bằng cầu nguyện và được duy trì nhờ cầu nguyện. Điều đáng lưu ý là từ ngữ “phụng vụ” trong tiếng Hy Lạp có nghĩa là “phục vụ”. Phụng vụ theo cách nào thì cũng chỉ là làm việc cho Chúa để nuôi sống chúng ta phục vụ kẻ khác. Hãy xét xem từ ngữ ‘Palanca’ một chút. Palanca là một thí dụ chính xác của sự cầu nguyện, là một phần công trình của Thiên Chúa. Chúng ta dâng hiến vài hy sinh cho kẻ khác – đó là trọng tâm của Palanca. Cũng thế, khi chúng ta đến cầu nguyện như là một phần công trình của Thiên Chúa, thì công việc của chúng ta trong thế giới ngày nay sẽ xem ra không còn là một gánh nặng hay là một việc lật vật.

Công việc của chúng ta là một lời mời gọi của Chúa và công việc đang tiến hành sẽ nuôi dưỡng việc cầu nguyện và nhờ đó sẽ giúp ích cho tiến trình hoàn cải liên tục của chúng ta. Hoạt động và cầu nguyện liên kết chặt chẽ với nhau giống như chiều kích cao nhất (tức Thiên Chúa) và chiều kích hàng ngang (tức tha nhân) của cuộc sống thiêng liêng chúng ta đan quyện lại với nhau. Nếu chúng ta chấp nhận lời mời gọi làm lãnh đạo trong PT Cursillo, việc cầu nguyện và học hỏi sẽ kích động công việc của PT Cursillo. Thật là thiếu sót nếu chỉ tràn đầy ơn sủng. Chúng ta cần những Kitô hữu làm lãnh đạo không phải vì họ thăng tiến trong đảng nhân đức, nhưng họ là những thành phần lãnh đạo sẵn sàng đặt tiêu chuẩn Kitô Giáo rất cao cho việc phục vụ Cursillo, Giáo Hội và thế giới.

Phong Trào Cursillo

Điều quan trọng là chúng ta phải nhận ra rằng làm một người lãnh đạo trong PT Cursillo là một ơn gọi – một lời mời gọi của Thiên Chúa. Khi ta bắt đầu dần thân nhiều hơn trong vai trò lãnh đạo trong PT Cursillo, chúng ta nghe câu nói này: “nhận PT Cursillo làm công tác tông đồ hàng đầu của chúng ta”. Câu này cần được hiểu là phải ý thức rằng vai trò lãnh đạo trong PT Cursillo là một ơn gọi, một lời mời gọi của Thiên Chúa để phục vụ Giáo Hội trong phương thức đặc biệt này.

Mỗi người trong chúng ta có một đời sống đã được chọn lựa: đời sống hôn nhân, đời sống linh mục, đời sống tu trì, đời sống độc thân, v.v... và trong tình trạng của mỗi đời sống như thế chúng ta có một ơn gọi.

Các tài liệu Công Đồng ghi như sau: “Chính Thiên Chúa đã mời gọi bạn.” Đúng thế, chính Thiên Chúa đích thân mời mỗi người chúng ta sống ơn gọi của mình – chúng ta được Chúa gọi. Đối với một vài người trong chúng ta, ơn gọi ấy là gia nhập thành phần lãnh đạo trong PT Cursillo – để phụng sự Chúa Kitô và Giáo Hội của Chúa qua PT Cursillo.

Đây không phải là một sự ngẫu nhiên mà Thiên Chúa đã mời gọi mỗi người chúng ta. Mỗi chúng ta là thành phần trong toàn bộ chương trình của Thiên Chúa. Trong Thư gửi cho Giáo Đoàn Roma, 8:28-30, Thánh Phaolô viết như sau: “Người đã gọi chúng ta theo như ý Người định – Những ai Thiên Chúa đã tiên định, thì Người cũng kêu gọi. Những ai Người đã kêu gọi, thì Người cũng làm cho nên công chính; và những ai Người đã làm nên công chính, thì Người cũng cho hưởng phúc vinh quang.”

Vì thế việc chúng ta được kêu gọi đều có mục đích và đã được tiên định. Qua kinh nghiệm của một Khóa Cursillo Cuối Tuần, chúng ta đã được kêu gọi sống một đời sống sâu sắc và trọn vẹn hơn, tập trung vào Thiên Chúa. Chúng ta trở nên ý thức về nhu cầu và trách nhiệm của chúng ta là phải sống những điều căn bản để trở nên Kitô hữu đích thực. Vượt ra ngoài giới hạn của kinh nghiệm Khóa Học, chúng ta được kêu gọi vào vị thế chúng ta đang đứng bây giờ -- đó là vị thế người lãnh đạo trong PT Cursillo. Hy vọng rằng khi nhìn vào vị thế đang đứng ngày hôm nay, chúng ta đã đáp lại lời mời gọi của Thiên Chúa như một ơn gọi, như một lối sống.

Nếu chúng ta thấy vị thế chúng ta đang đứng ngày hôm nay là một sự đáp lại một lời mời gọi – như một ơn gọi – thì chúng ta cần nhận ra điều này là không ai đáp ứng ơn gọi của mình một sớm một chiều. Một ơn gọi mở ra và tiến hóa và mỗi người chúng ta cần phải xem xét cẩn thận để chấp nhận ơn gọi ấy, để đáp ứng và cam kết theo đuổi ơn gọi ấy.

Việc đầu tiên chúng ta phải làm là công nhận và chấp thuận đó chính là lời mời gọi của Thiên Chúa, và phải được kính trọng và khâm phục cho cân xứng. Thành phần lãnh đạo trong PT Cursillo, là những người hoạt động bên trong Phong Trào vì lợi ích của Cursillo, họ cần phải xem việc phục vụ của họ như một ơn gọi, như một công tác tông đồ hàng đầu; một công tác tông đồ quan trọng nhất, trước hết và trên hết, ưu tiên hơn mọi công việc khác, thậm chí hơn cả những công việc khác trong Giáo Hội. Không nên xem sự đáp ứng này cũng giống như mọi đáp ứng khác mà chúng ta có thể có đối với các sở thích riêng của chúng ta; như là “khi tôi muốn”, “khi tôi có thì giờ”, hay là “bởi vì tôi thích thú công việc ấy.” Không phải thế, ơn gọi phục vụ PT Cursillo là một sự đầu tư thời giờ, tài năng, và ngay cả tài sản của chúng ta nữa, bởi vì Thiên Chúa mời gọi chúng ta làm những người quản lý trung thành và đáng tin cậy.

Việc chúng ta đang ở tại vị thế ngày hôm nay – là thành phần lãnh đạo trong PT Cursillo - không phải là một sự tình cờ. Chúng ta biết điều này bởi vì chúng ta nhìn thấy đó là chương trình của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Trong Phúc Âm Thánh Gioan, Chương 15, chúng ta được nhắc nhở lời của Chúa Giêsu, “Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em, và cắt cử anh em để anh em ra đi, sinh được hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại” (Gioan 15:16).